

VOSKOVKA SE MNOU NEKAMARÁ•DĀ•

StĀ™eda, 20 Ā°nor 2019

TmavĀ› zelenĀ© lesklĀ© listy a kvĀ›ty vypadajĀ-cĀ- jako navoskovanĀ©! Asi proto se jĀ- Ā™Ā-kĀ› voskovka. Voskovka patřoblĀ-benĀ½m pokojovĀ½m rostlinĀ›m naĀ›jich babiĀ•ek a prababiĀ•ek. BohuĀ¼el dnes uĀ¼ se jako pokojovĀ› rostlina tĀ©mĀ› nevidĀ-. NĀ›Ā¼nĀ© kvĀ›ty majĀ- doslova porcelĀ›novĀ½ vzhled. Jsou bĀ-lĀ© nebo svĀ›tle rĀ-Ā¼ovĀ© s Ā•ervenĀ½m stĀ™e hvĀ›zdicovitĀ½ tvar. Svou pĀ™Ā-tomnost dajĀ- najevo omamnou sladkou vĀ›nĀ-.

JejĀ-m

Ā•estnĀ½m kmotrem se stal Thomas Hoy, kterĀ½ Ā¼il ve druhĀ© polovinĀ› 18. stoletĀ-. ĀšdajnĀ› byl zahradnĀ-kem u vĀ›vody z Northumbrie. Stal se pĀ›stitelem tĀ©to rostliny. Od tĀ©to doby se voskovce Ā™Ā-kĀ› hoya.

Rod Hoya zahrnuje na dvĀ› stĀ›

druhĀ-. VĀ›jechny je mĀ-Ā¼eme nalĀ©zt mezi jiĀ¼nĀ- ĀĀ-nou a vĀ½chodnĀ- IndiĀ-, aĀ¼ k AustrĀ›lii. Z tĀ©to hojnĀ© palety se v ĀĀeskĀ© republice prosadilo k pĀ›stovĀ›nĀ- a vĀ½skytu pouze Ā›est druhĀ-. VĀ›tĀ›inou jsou povaĀ¼ovanĀ© za okrasnĀ© dekorativnĀ-rostliny pro sklenĀ-k, pouze v jedinĀ©m pĀ™Ā-padĀ› jde pĀ›stovat v pokojovĀ½ch podmĀ-nkĀ›ch. PatĀ™Ā- do rodu keljichovitĀ½ch.

PojĀ•me

si s pĀ™Āipomenout tuto velmi odolnou rostlinu, kterĀ© i pĀ™Āi minimĀ›lnĀ- pĀ©Ā•i mĀ-Ā¼e pĀ™Āekvapit sladce vonĀ-cĀ-mi kvĀ›ty. Ve veĀ•ernĀ-ch hodinĀ›ch totiĀ¼ kvĀ›ty vydĀ›vajĀ- intenzivnĀ- sladkou vĀ›nĀ-pak reagujĀ- rĀ½mou, kĀ½chĀ›nĀ-m a pĀ›lenĀ-m oĀ•Ā-. Nektar, kterĀ½ voskovka vyluĀ•uje, mĀ-Ā¼e na kĀ-Ā¼i zpĀ›sobit nepĀ™Ā-jemnĀ© svĀ›dĀ›nĀ-.

TuĀ•nolstĀ› voskovka (hoay carnosa) mĀ› dlouhĀ©

vĀ½hony, kterĀ© se musĀ- upevĀ›ovat k opoĀ™me. Je pĀ™ĀenĀ›dhernĀ› a to i v dobĀ›, kdy nekvete. Listy jsou sytĀ› zelenĀ©, lesklĀ© a duĀ¼natĀ©. A pokud tedy kvete, tak vytvĀ›jĀ™Ā- bohatĀ© okolĀ-ky, kterĀ© se nesmĀ- nikdy odstranit. NeustĀ›je se na nich zaklĀ›dajĀ- novĀ© kvĀ›ty a to i v dalĀ›ch letech. U voskovky tedy platĀ-, Ā¼e Ā•Ā-m starĀ› rostlina tĀ-m krĀ›snĀ›jĀ› a bohatĀ› kvĀ›ty. Doba kvĀ›tu je mezi koncem kvĀ›tna a podzimem, po celĀ© tĀ½dny.

Potud moudrĀ© rady zahradnickĀ© - ale: mĀ›te taky nĀ›kdo

voskovku, kterĀ› vĀ›m, "mrcha", nekvete? MĀ›m ji po mamince, u kterĀ© rostla dlouhĀ›, pĀ™ĀedlouhĀ› lĀ©ta, nahoĀ™me na kuchyĀ›skĀ© skĀ™Ā-nce. JejĀ- Ā›lahouny zdobily celou kuchyĀ›.... A jak nĀ›dhernĀ› kvetla!

KdyĀ¼ mi maminka odeĀ›jla na svĀ› oblĀ›jĀ•ek, vzala jsem voskovku

domĀ-. MyslĀ-m, Ā¼e jsem vĀ›m o zĀ›Ā¼itĀ-ch s tohle kytkou uĀ¼ nĀ›kdy psala... TakĀ© u mne se jĀ- dobĀ™me daĀ™ilo, i jĀ› ji mĀ›la na jednĀ© skĀ™Ā-nce, sice v obĀ½vĀ›ku, ne v kuchyni, ale i tak byla podle vĀ›jeho blaĀ›enĀ›i, protoĀ¼e rostla jak divĀ›. JenĀ¼e - nekvetla a nekvetla a nekvetla...

Až jsem se cca po 4 - 5 letech jednoho dne namočila, stoupla si před tu zelenou ziplavu, a nahlas pronesla: "Ty bestie jedna zelená, já se o tebe tak starám, a ty ani jednu kytičku mi nedáš? Jestli letos nevykvetáš, z domu půjdeš!"

No jo, nesmějte se....

Jenže - do 14 dnů mi ta zelená krájska opravdu vnovala jeden květ! Ano, jeden, a od té doby už zase nic... Nevím si s ná- rady, přikrýt ji osypaly nějaké breberky, vždy jsem je poctivě do jedné odstranila. Ale ona nic. Ta voskovka jedna...

Nemáte někdo nějakou radu?

Ně- předem, ani suchá, nemáí žal, ani stá-n... Vypadá spokojeně - jen nekvete....

d@niela